

M**K****B****T****Á****J****É****K****O****Z****T****A****T****Ó**

*Minden tagtársunknak
eredményes kutatótáborokat
és barlangtúrákat kívánunk!*

PROGRAMOK
RENDEZVÉNYEK
KÖZLEMÉNYEK
BESZÁMOLÓK
JELENTÉSEK
RÖVID CIKKEK
HÍREK
HIRDETMÉNYEK

2016.

július–augusztus

Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat
1025 Budapest, Pusztaszeri út 35.

PROGRAMOK, RENDEZVÉNYEK

BARLANGKUTATÓK SZABLYÁR PÉTER SZAKMAI TALÁLKOZÓJA

EGER 2016. november 18–20.

Részletes információk a következő Tájékoztatóban.

BARLANGOK ÉS BARLANGKUTATÓK VILÁGA

A Foton Barlangkutató Csoport 2016. IX. 23–25. között kiállítást tervez a Csokonai Múvelődési Központtal közös szervezésben (XV. Eötvös u. 64–66.).

Tervezett programok és kiállítások:

- archív dokumentációk, fotók, filmek bemutatása,
- poszterkiállítás a jelentkező barlangász csoportok anyagaiból (feltárások, expedíciók, térképezés stb.),
- barlangkutató csoportok vetített képes beszámolóit,
- barlangászat témájú könyvek, bélyegek, képeslapok tárolókban,
- Nemzeti Parkok, védett barlangok, barlangi túrázás szabályai,
- ásványok és kőzetek,
- MKBT kiadványok, országos találkozók,
- ember és barlang - régészet a föld alatt,
- bűvár kutatás,
- technikai eszközök régen és most,
- Barlangi Mentőszolgálat és tevékenysége,
- barlangi oktatás tanfolyamai.

Várjuk az egyéni kutatók és csoportok javaslatait, ötleteit.

Rendelkezésre állnak: technikai eszközök: tárolók, paravánok,

Előadóterem: kivetítő, diavetítő.

Kiállítóterem: fotókiállítás, archív anyagok stb.

Jelentkezés: 2016. augusztus 31-ig.

Foton Barlangkutatók - Tihanyi Péter

Telefon: +36-70-230-67-93 e-mail: fotonzoo@gmail.com

Csokonai KSK - Urbán Szilvia

Tel: +36-70-62-11-571 e-mail: csokonaiksk@gmail.com.

Tihanyi Péter

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

ÖSSZEFOGLALÓ A MAGYAR KARSZT- ÉS BARLANG- KUTATÓ TÁRSULAT 2016. ÉVI RENDES (TISZTÚJÍTÓ) KÖZGYŰLÉSÉRŐL

Tisztelt Barlangász Társaink!

2016. május 21-én, szombaton került sor az MKBT 2016. évi rendes (egyben tisztújító) Közgyűlésére. A 2015. évi Alapszabály módosítás értelmében 2016-tól a Társulat legfőbb döntéshozó szerve a Közgyűlés, ahol (a korábbi küldöttállítási rendszer helyett) minden szavazásra jogosult tag személyesen vagy meghatalmazott útján szavazhat. A mostani Közgyűlésen 50 szavazati joggal rendelkező MKBT-tag jelent meg, ők összesen 100 szabályszerűen kitöltött meghatalmazást hoztak. A maratoni (10 és fél óras) Közgyűlés jegyzőkönyvét, a módosított Alapszabályt és a beszámolókat terjedelmi okból a honlapunkon (www.barlang.hu) tesszük közzé, itt a Tájékoztatóban csak rövid összefoglalást adunk a legfontosabb döntésekről.

Érmek és kitüntetések

Tiszteletbeli elnök: Hazslinszky Tamás

Kadic Ottokár-érem: Dr. Surányi Gergely, az uránizotópok mérésén alapuló kormeghatározási módszer kidolgozásáért és széleskörű barlangtani alkalmazásának elterjesztéséért.

Herman Ottó-érem: Szilvay Péter, a Társulat munkájának fél évszázad alatt folyamatosan kifejtett segítéséért, céljainak megvalósításában végzett tevékenységéért.

Vass Imre-érem: Dr. Nagy Gergely Domonkos, a Szépvölgyi-barlangrendszerben és a montenegrói Kétylukú-barlangban végzett feltárások irányításáért és dokumentálásáért.

Papp Ferenc-érem: Dr. Leél-Össy Szabolcs, a „Kristálybarlang a nagyváros alatt” című könyv megírásáért és megjelentetéséért, valamint a karsztok és barlangok több évtizedes népszerűsítéséért az egyetemi hallgatóság körében.

Mikolovits Veronika-érem: Katzer-Sölétormos István, az MKBT könyvtárrendezésének megszervezéséért, vezetéséért és lebonyolításáért.

Tiszteleti tagok: Dr. Böcker Tivadar (posztumusz), Dr. Kleb Béla, Magyarai Gábor, Dr. Sárváry István, Sohár István.

(Dr. Böcker Tivadar özvegye az oklevél kézhezvétele után köszönétét fejezte ki a Társulatnak a megtiszteltetésért. A szerk.)

Alapszabály módosítás

Az Alapszabály módosítási javaslatokat (köztük a Választmány, mint testület megszüntetését) a Közgyűlés elfogadta, az előzetesen közzétett javaslathoz képest az alábbi fontos változtatásokkal:

– Tiszteletbeli és tiszteleti tag elkülönítése. A tiszteleti tag az, akit a saját tagjaink közül ezzel a kinevezéssel megtiszteltünk, szavazati és választhatósági joga van. Tiszteletbeli tag "külső" személy, akinek szavazati és választhatósági joga nincs. Az Alapszabály módosítással egyidejűleg hozott határozattal az eddigi tiszteletbeli tagjainkat e két tagsági formába soroltuk. A Tiszteletbeli Elnök mostantól a Címzetes Elnök címet viseli.

– Hosszas vitát követően az elnökségi tisztségek közül a társelnöki funkció kikerült. Az Elnökség mostantól Elnökből, Főtitkárból és hét Elnökségi Tagból áll.

– A kutatócsoport, mint szervezeti forma nem került ki az Alapszabályból.

– Szervezeti és Működési Szabályzat nem került előterjesztésre, erre a következő Közgyűlésen kerül sor.

A tisztújítás során megválasztott tisztségviselők

Elnök: Dr. Leél-Össy Szabolcs

Főtitkár: Kosztra Barbara

Elnökség tagjai: Dr. Ambrus Gergely, Csépe-Muladi Beáta, Füredi Zoltán, Huber Kilián, Laufer Csaba, Sári Attila, Szilágyi Zsolt.

Felügyelőbizottság elnöke: Csepreghy Ferenc József

Felügyelőbizottság tagjai: Szilvay Péter, Tényi-Varga Gusztáv és Thieme András (pótag).

Érembizottság elnöke: Takácsné Bolner Katalin

Érembizottság tagjai: Hegedűs András, Dr. Lénárt László, Dr. Szunyogh Gábor, Zihné Perényi Katalin.

Karszt és Barlang Alapítvány kuratóriuma

Kuratórium elnöke: Hegedűs Gyula

Kuratórium tagjai: Borzsák Sarolta, Hajnal Ágnes, Dr. Végh Zsolt, Zentay Zoltán.

Minden tagunknak köszönetet mondunk, aki a maratoni Közgyűlésen részt vett, annak előkészítésében segédkezett vagy meghatalmazást adott.

Dr. Leél-Össy Szabolcs

TÁMOGATÓINK

Adventure Caving 40 000 Ft.

Támogatóink adományait hálásan köszönjük.

BESZÁMOLÓK, RÖVID CIKKEK

GONDOLATOK A BARLANGÁSZ HIMNUSZRÓL

Az 50 év barlangkutatás c. könyv 45. oldalán, ill. 163. oldalán a következő bejegyzések találhatóak, ill. a hátsó borító belső oldalán megtalálható „A csend világa” kottázva:

„(1973) aug. 13: A csoport tagsága számára kiírt barlangász dalpályázat győztese *Sebestyén István* önálló szerzeménye: „A csend világa” című dal lett. A dalt ma „Barlangász Himnusz”-ként ismeri az egész ország barlangos társadalma.”

„(2000) nov. 20: *Meghalt Sebestyén István, alias Sebi, aki bár csak néhány évig volt aktív barlangász a Bükkben a '70-es években, kitörölhetetlenül beírta a nevét a barlangász-történelembe azzal, hogy ő szerezte a Barlangász Himnuszt. A ma már az egész barlangász társadalomban ismert dal az általunk kiírt barlangász dalpályázat győztes dala volt 1973-ban. Kottája és szövege néhány jelentősebb kiadványban megjelent már pár alkalommal, most azonban – hála a számítástechnika és az Internet rohamos fejlődésének és a szerzőtől kapott amatőr hangfelvételnek – az egyesület honlapján meg is hallgatható.”*

A több kiadványba a „Zsombolyosoktól a Marcel Loubens Csoportig” c. 1977-ben kiadott kiadvány is beletartozik, ahol a 4. oldalon olvasható a dal kottázva.

Sebestyén István (a. Igric; Sebi; Sebike) 1953-ban született, zenét szerető családban Szegeden. Bányamérnöként (bányageológus mérnöként) végzett 1976-ban az akkori nevén miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. 2000-ben halt meg, hamvait a Létrási-patak vitte le a létrási Vizes-barlangba.

Alábbiakban mellékelem a Miskolci Barlangkutatás 30. évfordulója tiszteletére kiadott emléklapunkat, a már idézett dallal. A kották közötti minimális különbségre nem tudom a pontos választ, de a dal létrejöttéhez a „Zsombolyosoktól a Marcel Loubens Csoportig” c. 1977-ben kiadott kiadvány áll legközelebb, nagy valószínűséggel akkor még a létrási, kézzel írott kottát másoltattam le, így én azt tartom az eredetinek. (A későbbiekben a szerkesztők valószínűleg nem figyeltek minden apró részletre. A „Zsombolyosoktól...” és a mostani anyag mellékleteként közölt 30 éves emléklap kottája viszont egymással tökéletesen megegyezik.)

Lénárt László

BARLANGÁSZ HIMNUSZ /A CSEND VILÁGA/

Sebestyén István

1. Főnt mért kigyul az éjszaka, messzi fények ragyognak szerte; de a
2. On fűz barokole alcsanare s talán miük gondolnak még; itt a
patak nem fuza le nekiint a csillagok mesét.
melyben sötétek a falak s csak a leonidámpa ég.
Sej, haj, nem bánom én ha a síromon nem esz kereszt; aki
nem látta még a csend világát, hányem évti est.

3. Főtt mélyén, új égén,
próbálgató nem teiben gond;
Hegykörmű csoda-bírodalmát
két kezével tárja a botond.

Refrén:

Sej, haj, nem bánom én... stb.

4. Csepplepalástban élte,
s lea majd e világára, utra,
ó, de addig sokszor csak gyilkos
főtt a külsőben az éjszaka!

MKBT FELVIDÉKI TANULMÁNYÚT

A Társulat idei első külföldi tanulmányúttjára 24 fő részvételével április 22–27. között került sor. A program központi része ezúttal a felvidéki bányavárosok látnivalóira koncentrált, így szállásunk is Selmecbányán volt.

Az odautazás napján először Léva várát kerestük fel, majd Garamszentbenedek híres bencés apátság templomát ejtettük útba.

Selmecbányára érve – egy útépités miatti – nagy kerülő ellenére sikerült nyitva találnunk az Újvárat vagy ún. Leányvárat, ahonnan pompás kilátás nyílt a városra, s környékére. Miután fentről feltérképeztük a látnivalókat, volt még annyi időnk, hogy kiránduljunk egyet a Kálváriához. A történelmi Magyarország legszebb kálváriája a város keleti szélén, egy 727 m magas vulkanikus kúpról tekint le a városra. Az egyes stációk, illetve a hozzájuk tartozó kápolnák felújítása részben megtörtént, a tetőn lévő templomba azonban nem jutottunk be.

Hazafelé még tettünk egy rövid sétát a monumentális Erdészeti és Bányászati Akadémia 1892–1912 között épült épületeinek parkjában. Az egykori fakultások helyén ma szakközépiskola működik. Miután megcsodáltuk a hatalmas mamutfenyőket, ideje volt elfoglalni szállásunkat, mely az Óvár alatt található Szent György turistaszállóban volt.

A kényelem jegyében ezúttal mindenki a félpanziós ellátást választotta. A közeli vendéglőben szervezött vacsoráról rövidesen kiderült, hogy csak egy fogásból áll. Nem csoda, hogy az élelmesebbek hamar felfedezték a legközelebbi vendéglátóhelyet, ahol csillapíthattuk éhségünket. A szálláson felszolgált reggelire viszont nem lehetett panasz.

A következő teljes napot Selmecbánya föld alatti látnivalóival töltöttük. Az előzetesen kialakult szervezési bonyodalom ellenére a programot sikerült maradéktalanul lebonyolítani. A látnivalók sorát a Glanzenberg-tárral kezdtük, amely a régió egyik legrégibbi tárója, s az aknák vízvezetésére szolgált. A 450 m hosszú, szűk alagútban egé-

szen a városházáig mehettünk. Innen az egykori Bányabíróház épületébe siettünk, ahol a Szlovák Bányászati Múzeum ásványtani kiállítását rendezték be, illetve az épület udvarából nyílt a XV. századi, 80 m hosszú Mihály-akna.

Egy rövid ebédszünet beiktatása után a Kammerhof-ban, vagyis a bányakapitányság egykori épületében berendezett bányászati kiállítást néztük meg a felvidéki bányászatról, melyet csak a mi kedvünkért nyitottak ki. S hogy még mindig ne legyen elég a bányászattól, a város déli határán, a hajdani középkori bányák felett kialakított Szabadtéri Bányászati Múzeumot kerestük fel. A skanzenszerű területen régi bányász házakat, berendezéseket láthattunk, sőt még a Bertalan-aknába is leereszedhettünk. A „felejthetetlen hangulatról” a Miskolci Egyetem bölcsészhallgatói gondoskodtak, akiktől aznap éjjel még egy szakestélyt is „végigélvezhettünk” a szálláson.

Vasárnap kicsit távolabbra kirándultunk. A bajmóci várkastélyt és az alatta található mésztufabarlangot néztük meg. A mésztufadombon épült monumentális kastély a Loire-völgyi kastélyok mintájára készült, s Közép-Európa egyik legszebb épülete. Utána a közeli Prépost-barlangban talált neandervölgyi leletek felkeresése szerepelt a programban. Sajnos időben elcsúsztunk, így a számunkra biztosított magyar nyelvű vezető nem várta meg a csoportot, de önállóan is elboldogultunk. Viszont Szent Antalban a Koháry kastélyra már végképp nem maradt idő, így két kisebb megállás után értünk vissza Selmecbányára.

A hétfői zárvatartások miatt a következő napra felszíni kirándulást terveztünk, a Vág-völgyében található Szulyói-szklák birodalmát szeretnénk volna bejárni. Mindkét járművünket, a kisbuszt és egy személyautót is a hivatalos parkolóban hagytuk, majd több csoportban indultunk a nevezetes szklák felfedezésére. A túra során a rendkívül látványos és bizarr sziklaformák érintésével lehet eljutni a szulyói vár maradványaihoz. Amikor a könnyebb túrát választó csapat visszaért a parkolóhoz, még nem gondolt semmire, hanem beszélgetni kezdett a járművektől nem messze található fatető alatt. Ekkor jött oda egy helybeli magyar férfi, aki megkérdezte, hozzánk tartoznak-e a járművek, mert mindkettőt feltörték. A kisbusznak betörték az elefántfűl ablakát, Riskó Ági kocsijának ablakát vídia fúróval törték fel. A buszból apróságokon kívül (lakáskulcsok, mobiltöltő, számológép, térképek és a teljes útidokumentáció) nem vittek el semmit, Ágiéktől azonban minden mozdíthatót (teljes mászófelszerelést, scurion lámpát sisakkal stb.). A 112 telefonszám segítségével elég hamar sikerül rendőrt hívni, akik azonban nem beszéltek idegen nyelvet, s nem is voltak segítőkészek. Végül jött egy harmadik is, aki már beszélt németül, de így is rengeteg idő eltelt, s nem történt semmi. Ágiék elmentek jegyzőkönyvet felvenni, hogy legalább a biztosító fizessen valamit, mi pedig a busszal elindultunk, hogy próbáljunk üveget vágtatni az ablakba. Nem sok sikerrel jártunk, így egy nyolcdarabbal kellett valahogy áthidalni a problémát.

Másnap hosszas utánajárást követően a turistaszálláson sikerült megtalálni a megfelelő megoldást egy méteres plastik-darabbal. Ez alatt a többiek körtúrát tettek a Bacsófalvi-tó fölött emelkedő Szitnya hegy 1009 méter magas csúcsának érintésével. A csúcson áll a felújított, fából készült kilátó, melyet egykor a Magyar Turista Egyesület Szitnya osztálya turistaszállásnak épített, most pedig természetvédelmi kiállítás működik benne. Hétköznap lévén zárva találtuk.

Délutáni programunkban Szklenőfürdő településen barlangfürdőzés szerepelt a Parénica termálfürdőben. A Világörökség Listán is szereplő, gyönyörű méasztufalerakódásokban kialakult üregekben kialakított fürdő 42 fokos vízében mindössze 15–20 percet tölthettünk, majd ezt követte egy ugyancsak 20 perces barlangi relaxálás. Mivel csak két csoportban mehettünk be, ezzel a programmal zártuk is napot.

Utolsó napunkon az időjárás meglehetősen téliesre fordult, még némi hózáport is kaptunk, miközben csomagoltunk. Mielőtt Körmöcbányára indultunk volna, egy óra jutott a felettünk magasodó Óvár megtekintésére. Körmöcbányán sem volt szerencsénk az időjárással, így le is rövidítettük a városnézésre szánt időt. A hideg esőben egyesek a Várnegyedet és a Szent Katalin templomot nézték meg, mások a múzeumokban kerestek menedéket és meleget. Talán egyszer visszajövünk még ide?

F. N.

MKBT SZLOVÉNIAI TANULMÁNYÚT

2016. június 3—12. között Szlovéniában jártunk. A tanulmányút teljes időtartamán 17 fő vett részt, továbbá 1, illetve 2 túra erejéig további 8 fő csatlakozott még hozzánk.

A programot három bázissal bonyolítottuk le, első támaszpontunk a Laze-i speleokemping volt. Már többször is szálltunk itt, most azonban éppen csatornáztak a településen, így a tábor megközelítése nem ment éppen zökkenőmentesen.

Szlovéniában is folytattuk a Felvidéken megkezdett „bányaprogramot”, és elsőként a Világörökség Listán is szereplő Idrijába látogattunk. A világ második legnagyobb higanybányájának helyet adó városban felkerestük az 1500-ban megnyitott Antonius-tárót, majd a Gewerkenegg várban berendezett Városi Múzeumot néztük meg. Itt említésre méltó volt az ásvány- és kőzettani gyűjtemény, valamint a város második nevezetessége, a csipkeverés bemutatása.

Kis kiterőt tettünk a környéken felfedezett 220 millió évvel ezelőtt élt dinoszauruszok lábnyomának lenyomatait megőrző sziklakibúváshoz, ahol 6, a 12–14 cm méretet elérő lábnyomot láthattunk.

A programot a Cerknici-tó környékén zártuk. Itt először egy magánmúzeumban hatalmas terepasztalon tanulmányozhattuk az időszakos tó víznyelőinek működését bemutató modellt, majd a tóhoz is ellátogattunk, de a vízállás túl magasnak bizonyult.

Másnap először visszatértünk a Cerknici-tó közelében található Snežnik kastélyhoz, mely Szlovéniában mind külsejét, mind belső berendezését tekintve a legjobb állapotban megmaradt kastélynak számít. Innen a Rakov Skocjan sziklahídjai és rombarlangjai felfedezésére indultunk. Ez a látványosság minden évszakban elvarázsolja az odalátogatókat. Ez alkalommal a júniusi viszonylag magasabb vízállás miatt nem sikerült mindent végigjárni, de amúgyis sietnünk kellett, mert 4 óraker már várt a vezetőnk a Planina-barlangnál. Az 5–6 órára tervezett barlangtúra előtt még szerettünk volna valamit enni, ezért a Rakek-i vasútállomás melletti vendéglőbe tértünk be, s ezt nem bántuk meg. 5 családi pizzát rendeltünk különböző feltétekkel, amit kb. 15 perc alatt ki is hoztak, s valamennyi isteni finom volt. Most már jöhetett a barlang. A csapat nagyobbik része (20 fő) a gumicsónakos programot választotta (kedvezményrel 25 euro/fő), a többiek az idegenforgalmi részt járták be. Sajnos most nem sikerült találkozni a barlangban honos, nagymennyiségű barlangi gótéval, de mindenki elégedett volt az éjfél utánig elnyúló programmal.

Következő napra eredetileg egy távolabbi látványosságot is beterveztünk, de helyette inkább egy egésznapos túrát tettünk a Planina-poljen. A látóvalók felkeresésében segítségünkre volt a tavalyi évben elkészült tanösvény, illetve Peter Hoffmann: Unterirdisches Slowenien (Föld alatti Szlovénia) című könyve. Először a polje szélén található víznyelőket kerestük fel, majd a meredeken felvezető ösvényen megtaláltuk a Vranja-barlang hatalmas szakadékdolinában nyíló bejáratát. Ennek bejárása után még szerettünk volna eljutni a Skednena-barlanghoz, de sajnos másik irányból közelítettünk

felé, mint kellett volna, ezért a keresés kicsit hosszabbra nyúlt a tervezettnél. A még jó erőben lévők azért végül mégis megtalálták a jókora átmenőbarlangot, s elégedetten zárták a napot a helyi kocsmában.

Itteni utolsó programunk a Postojnai-barlangba vezetett, de kicsit másképp, most overállos túrára készültünk. A 110 eurós díjat sikerült 77-re lealkudni azzal, hogy saját felszerelésünket használjuk, de a barlangüzem mégis ragaszkodott a saját felszereléséhez, így overállt, sisakot lámpával és csizmát is ők adtak. Mi is a barlangi vasúttal mentünk be, s egy darabig a hagyományos útvonalon haladtunk, majd egy mesterséges tárón átkeltünk a Fekete-barlangba. Innen felmentünk a felszínre, s ott sétáltunk át a Pivka-barlang bejáratához. Szimpatikus fiatal vezetőnk Roman minden információval ellátott, többek közt azzal is, hogy ilyenkor jönnek elő a medve mamák bocsakkal, s hogyan kell viselkedni, ha találkozunk velük. Szerencsére erre nem került sor, a Pivka-barlang zsombolyos bejáratán át rövidesen ismét biztonságban voltunk a föld alatt. A víz útját követve egy mesterséges tárón jutottunk újra a Fekete-barlangba, majd vissza a Postojnai-barlangba. Itt megint a hagyományos látogató útvonalon haladtunk a barlangi góték akváriuma mellett, az idegenforgalmi túraútvonal végét jelentő Hangverseny-terembe. Innen ágaztunk el az ún. Alsó-Tartarus-ágba, ahol hatalmas cseppkőképződmények mellett jutottunk el egészen a vízfolyásig. Sajnos itt is csak néhány gótét láttunk, majd visszafordultunk, s most a vasúti sínen gyalogoltunk – miközben figyeltük, hogy jön-e a vonat – a Tarka-ág bejáratáig. Ez a barlang legszínesebb és képződményekben leggazdagabb része. Sajnos az idő jócskán eltelt, így le kellett mondani a gyalogos kijövetelről, hiszen még várt ránk az Otok-barlang is, amihez még el is kellett autózni egy darabon. Mivel a barlang e szakaszán nincs világítás, Kocsis Ákos lámpáinál gyönyörködtünk a látványos képződményekben. Terveink között szerepelt még a közelben a Betalov Spodmol kisbarlang felkeresése is, de erre már végképp nem maradt idő. Este elbúcsúztunk régi ismerősünktől, a házigazda Franc Facja-tól, akivel meg egyeztünk, hogy januárban egy Krizna jama túra miatt mindenképpen visszajövünk.

Másnap reggel a csatornaásás elérte a kempingből kivezető utat is, ezért reggel 7 előtt a busznak minden csomaggal el kellett indulni, mi pedig később legyalogoltunk a faluba. Ezen a napon délkelet felé tartottunk, mert estére Kostanjevica na Krki településen vártak ránk az ottani barlangászok. Útközben első látóvalónk a Županova-barlang volt, mely a kedvünkért nyitott ki. Kedves idegenvezetőnk nagyon örült a külföldi barlangkutatóknak, még csoportfényképet is készített rólunk, hogy feltehesse az internetes galériájukba. Mi is végre kedvünkre fényképezhettük a helyenként látványos képződményeket.

A következő látóvalónk a Krka-forrásbarlang volt, ahová hétköznapi csak előzetes bejelentkezéssel lehet bejutni. Az impozáns 200 m hosszú és 30 m széles forrás-szájban a szifonig lehetett bemenni. A barlang után, mondhatni „tökön-paszulyon át” értük el a Radensko poljét, mely Szlovéniában a legkisebb. A tűzoltóságnál hátrahagytuk az utánfutót, majd a már említett német leírás alapján keresni kezdtük a polje végében található Viršnica-barlangrendszer víznyelőit. Nem is kellett sok idő, megtaláltuk a Lazarjeva-barlang vasráccsal lezárt, hatalmas alagútszerű bejáratát, amiben jócskán előre lehetett jutni, majd fölötte egy beszakadást, illetve ezektől nem messze a másik víznyelőt is, de ebbe a magas víz miatt nem nagyon tudtunk bemenni. Innen már egyenesen Kostanjevica na Krki településre tartottunk. Útközben az eső is eleredt, nem csoda, hiszen Medárd napja volt. Már csak ez hiányzott a másnapi vízitúrhoz.

Szlovénia legrégebbi és legkisebb városának szélén már várt ránk Franc Curhalek, aki egy villámlátogatásra elkalauzolt minket a Kostanjevica-barlanghoz. Itt a másnapi gu-

micsónakos túrával kapcsolatban nem sok jóval bíztattak, mert az időjárásjelentés nagy esőket ígért, de biztos választ csak reggelre ígértek. Aznap estére viszont felajánlotta, hogy leviszi a csapatot az idegenforgalmi szakaszba. Visszatértünk a városba, s gyorsan felállítottuk a sátrakat az ugyancsak általa szervezett Straus kávézó kertjébe, ahol két éjszakát ingyen tölthettük, este pedig megnéztük a barlangot.

Reggel a zágrábi időjárásjelentésből kifolyólag megpecsételődött a barlangtúra sorsa, estére nagy esőt jeleztek. Dél előtt viszont még jó időben felkerestük a terület legnagyobb és legszebb karsztforrását, a Kruppe forrást, ami a következő napi program lett volna. S ha már hoztunk gumicsónakot, ki is próbáltuk a hatalmas sziklafal alól kibukkanó gyönyörű zöldeskék vízben. Mire mindenkit tett egy kört, eleredt az eső, így a felszínre tervezett további programokat töröltük. Hazafelé még betértünk a város közelében található hatalmas kolostorból kialakított múzeumba, majd a tegnapi már ismert pizzásznál zártuk a napot.

Éjjel is esett rendszeresen, másnap élmény volt leszedni a vizes sátrakat, de indulni kellett, mert a velenjei szénbányában foglalt időpontunk volt. A GPS most is megmászta velünk a szlovén hegyeket és völgyeket, istenháta mögötti helyeken tekeregtünk. A szénbányában egy lifttel és kisvonattal kombinált látogatás során 160 méter mélységbe jutottunk le, ahol megismerkedtünk az egykori és mostani technológiával, s még egy kis uzsonnát is kaptunk. A bányalátogatás után még felkerestük a helyi várat, ahol a hagyományos kiállításokon kívül láthattuk a bányából előkerült masztodon leletet is. Szállásunk a bányászat során képződött mesterséges tó melletti kempingben volt, ahol szerencsére még a sátrakat is sikerült megszáritani.

Utolsó előtti napunkon a Huda luknja átmenő barlang szerepelt a programban. Jó előre leleveleztük a helyi csoporttal, hogy saját felszereléssel megyünk, ezért jelentős kedvezményt (30 euró helyett 10-et) adtak. A vezetővel a város egyik bevásárlóközpontjánál találkoztunk, s együtt mentünk ki a kutatóházhoz. Innen azután a mi buszunkkal vittünk fel mindenkit az ösvény kiinduló pontjához, ahonnan jócskán le kellett ereszkedni a bejárathoz. A helyenként hatalmas méretű járatokból és impozáns képződményekből álló barlang végén egy 30 m mély aknában kellett leereszkedni, hogy végül kijussunk a völgybe. Ez egy kicsit megnyújtotta a túránkat, s talán ebből is adódott, meg a csoportbeli kommunikáció hiányából, hogy az elszámolásnál mégis a 30 eurót követték tőlünk (amit az írásos visszaigazolás birtokában és azt mutogatva nem teljesítettünk), s így nem éppen baráti hangulatban köszöntünk el. Hazafelé még zuhogó esőben betértünk a meglehetősen gazdag és szépen berendezett ásványgyűjteménybe, ahol még beremendi kristályt is láthattunk.

Utolsó nap a vizes sátorbontásról ismét gondoskodott a reggeli eső, de mire a celjei várhoz értünk, már ismét jó idő lett. Itt búcsúztunk el az autós résztvevőktől, de csak rövid időre, hiszen augusztusban Erdélyben újra találkozunk.

F. N.

Megjelent

a Karszt és Barlang 2012–2014 évi összevont, 192 oldalas száma.

HÍREK, HIRDETMÉNYEK

Speleo Sport Árlista 2016

Cordura overall (700 g./m²) extra nagy foltokkal: 24 500 Ft.

Standard overall cordura foltozással: 21 500 Ft.

Hobby overall: 18 500 Ft.

Műnyúl: 11 000 Ft.

Cserélhető betétes térdvédő: 4200 Ft.

Sloszos bag, kicsi: 2 500 Ft

Bag 40L: 6 800 Ft

Bag 80L: 9 000 Ft

Petzl Stop: 6 500 Ft

Croll: 12 050 Ft

Vertex: 20 550 Ft

Myo RXP: 22 100 Ft

Tikka XP: 13 750 Ft

Fixo Duo: 30 100 Ft

Fenix HP 12: max 900 lumen! 21 800 Ft

Fenix HP 30: max 900 lumen! aksival, töltővel: 39 500 Ft

Fenix HP 25: 360 lumen, 4 db AA elemmel: 22 000 Ft.

Nagy: 2 800 Ft

Bag 60L: 7 800 Ft

Expedíciós bag.: 11 000 Ft

Pantin: 15 150 Ft

Ascension: 14 350 Ft

Elia-Elios: 14 600 Ft

Myo: 21 500 Ft

Tikka RXP: 24 350 Ft

Duo Led14: 35 850 Ft

Nyári szünet július 15–augusztus 20.

Üdvözléssel:
Kocsis András

Elérhetőség: www.speleo.hu

1094 Bp. Balázs Béla u. 30.

06 20 367 6964,

06 1 785 9551

Nyitva tartás: h-k-sz: 10–18 óráig,

csütörtök: 10–19 óráig,

péntek: 10–17 óráig.

MKBT TÁJÉKOZTATÓ

Megjelenik minden páratlan hónap elején (lapzártá: minden páros hónap 10-én)

Kiadja a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat

1025 Budapest, Pusztaszeri út 35.

Tel.: 346-0494, tel./fax: 346-0495. E-mail: mkbtiroda@gmail.com

Szerkesztő: Fleck Nóra. Felelős kiadó: dr. Leél-Össy Szabolcs

A tájékoztató számára leadott cikkek, anyagok tartalmáért a szerzőik felelősek.

Floppyn, CD-n és e-mail-en érkező anyagokat World formátumban tudunk fogadni.

